

Ankenævnets Journal nr.: 2017-0163 - Tilbageholdelse af reservationsgebyr

Sagsfremstilling:

Klager afholdt den 8. oktober 2016 sin 80 års fødselsdag hos indklagede. Forud for arrangementet havde klager indbetalt kr. 5.000,- i reservationsgebyr. I korrespondancen mellem parterne benævnte klager selv de indbetalte kr. 5.000,- for et depositum, men af den udstedte faktura fremgår det, at der var tale om et reservationsgebyr.

En af klagers gæster led af inkontinens efter en blodprop, og kom til urinere på sin stol. Efter festens afholdelse undlod indklagede at modregne de indbetalte kr. 5.000,- i den samlede pris for selskabet, som i alt beløb sig til kr. 26.176,-, under henvisning til, at den stol, som den pågældende inkontinente gæst urinerede på, var ødelagt samt at en sofa, som den pågældende gæst efterfølgende sad i, også var ødelagt. Indklagede anførte således i den korrespondance, som parterne efterfølgende havde, at indklagede havde udgifter for min. kr. 8.000,- med henblik på først forsøg på rens af stol og sofa samt efterfølgende udskiftning heraf.

Klager anmodede efterfølgende om dokumentation for de af indklagede anførte udgifter, hvilket klager i en e-mail af den 25.11.2016 lovede klager. Den 30. november sendte indklagede klager en e-mail, hvoraf det fremgik, at stol og sofa ikke kunne renses pga., at den urinlugt, som var i det skum, som anvendtes som polstring, ikke kunne gå væk. Indklagede indkøbte derfor en ny sofa af mærket TREND til kr. 3.895,- samt en ny stol af mærket Elisa til kr. 1.030,-. Der sås ikke sammen med indklagedes e-mail af 25.11.2017 at have været vedlagt egentlig dokumentation i form af kvittering for rens og køb af nye møbler.

Klager rettede herefter henvendelse til sit forsikringssselskab, som i et brev af den 24.1.2017 skrev til indklagede, at de ikke mente, at klager kunne gøres ansvarlig for skaden, da der var tale om et hændeligt uheld.

I et svar af den 8.2.2017 til klagers forsikringssselskab anførte indklagede, at klager var klar over, at den pågældende gæst led af inkontinens, og at klager efter at den pågældende havde urineret på stolen flyttede den pågældende over i den sofa, som efterfølgende også blev skadet. I et svar af den 20.2.2017 til indklagede svarede klager, at klager ikke var bekendt med den pågældende gæsts inkontinens, og at han havde undskyldt, da han opdagede den skade, som den pågældende gæst havde forårsaget. Klager fastholdt afslutningsvis i svaret, at der var tale et hændeligt uheld.

Herefter indgav klager en klage til Ankenævnet

Klagers bemærkninger:

Klager var af den opfattelse, at der, jf. også det af klagers forsikringssselskab anførte, var tale om et hændeligt uheld, som klager ikke kunne drages til ansvar for. Klager var således ikke klar over den pågældende gæsts inkontinensproblem, og klager "flyttede" heller ikke, som påstået af indklagede, den pågældende gæst over i den sofa, som ifølge det oplyste også blev ødelagt. Det var den pågældende gæst, der selv satte sig i denne sofa.

Klager fremsatte krav om at det indbetalte reservationsgebyr på kr. 5.000,- tilbagebetalt/modregnet i prisen for selskabet

Indklagedes bemærkninger:

I sit svar af den 20.4.2017 på klagen, anførte indklagede, at der var vedhæftet materiale vedr. forurening af stol og sofa. Der ses dog ikke at være vedlagt noget materiale. Ankenævnet rykkede efterfølgende herfor, men dette førte ikke til fremsendelse af yderligere materiale.

Indklagede har videre anført, at klager var klar over, at den pågældende gæst havde et inkontinensproblem, da klager havde erkendt dette overfor indklagedes personale. Klager gjorde herefter ifølge indklagede skaden større ved at flytte den pågældende gæst over i en sofa, som også blev ødelagt af urin.

Indklagede fremsatte krav om, at det indbetalte reservationsgebyr på kr. 5.000,- skulle dække den af klagers gæst forårsagede skade.

Nævnets bemærkninger:

Klager fik medhold.

Reservationsgebyret var indbetalt til sikkerhed for reservation af lokalet, og skulle indgå som en del af betalingen for arrangementet. Reservationsgebyr kan ikke uden en udtrykkelig aftale herom indgå som en sikkerhedsstillelse for eventuelle skader på inventar.

Ankenævnet tog ikke stilling til, om klager eller en af dennes gæster havde pådraget sig et erstatningsansvar. Såfremt indklagede mente, at der var grundlag for at rejse et krav om erstatning, kunne dette ske ved domstolene.

Afgørelse af 20. juni 2017